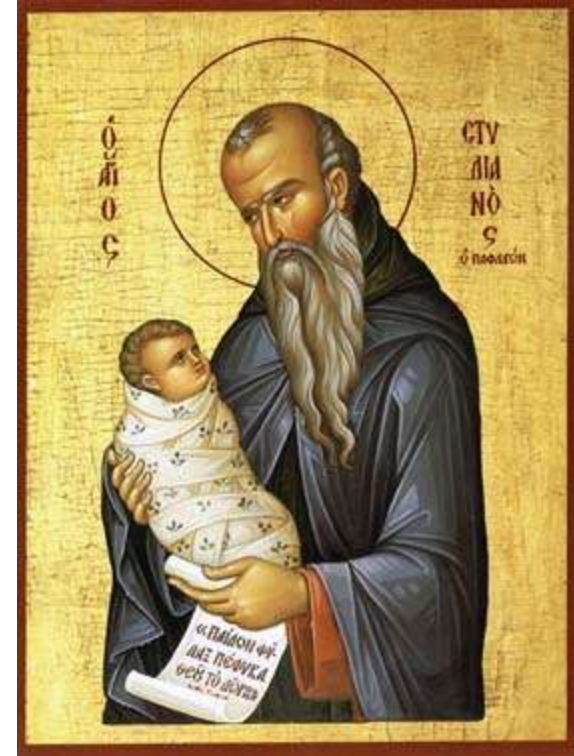
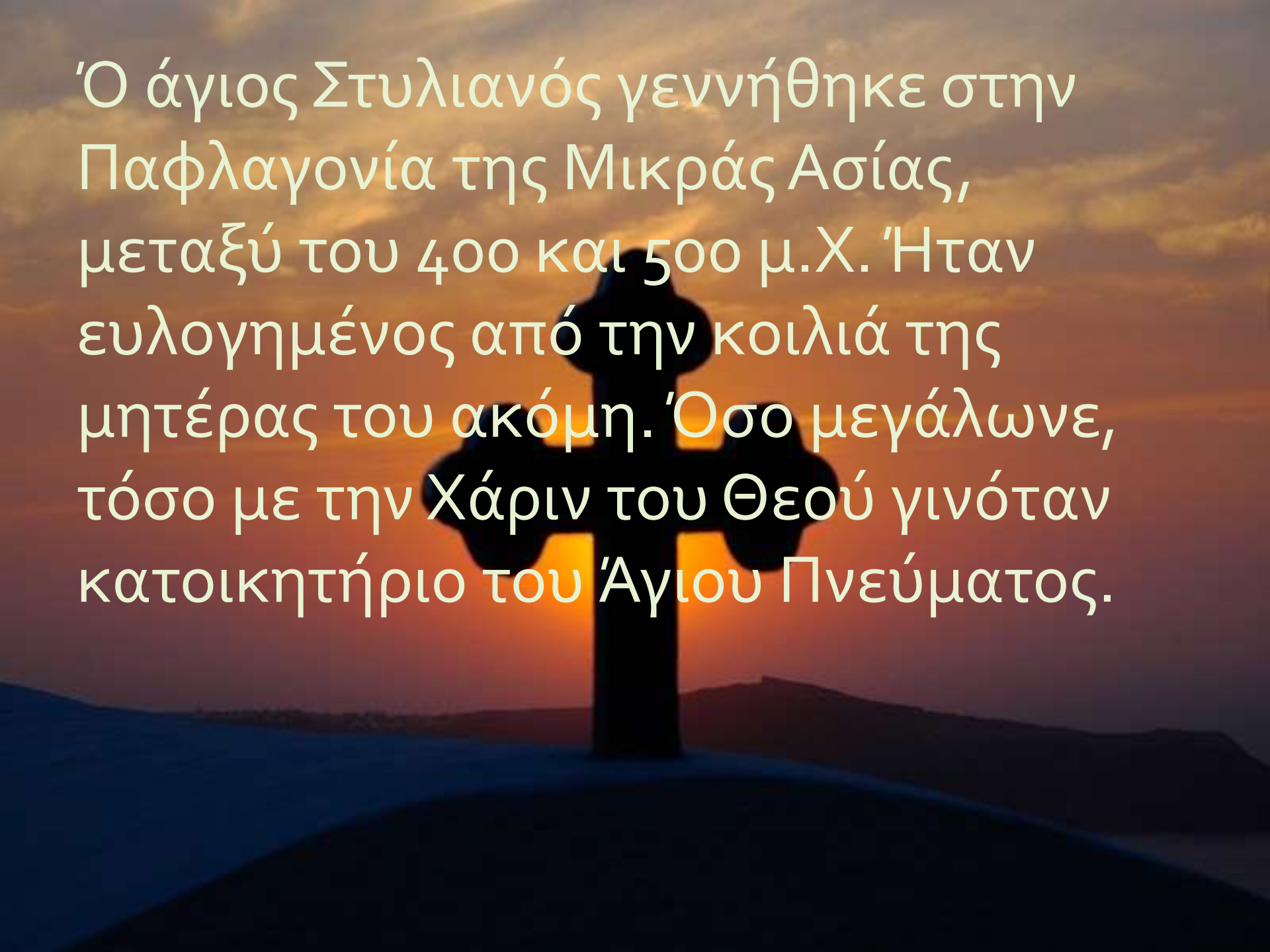
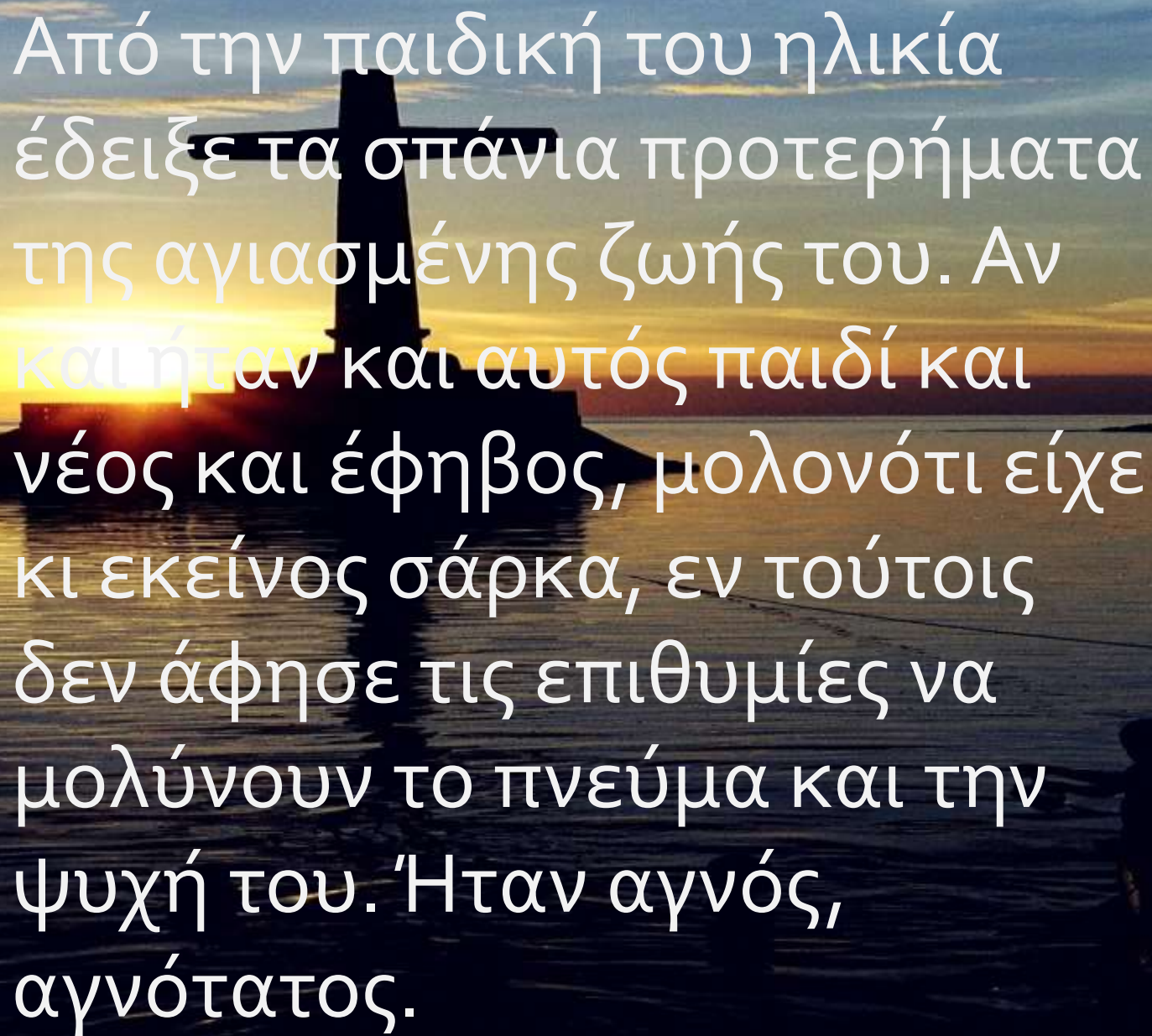

Άγιος Στυλιανός

A silhouette of a cross stands on a hill against a sunset sky. The cross is dark and centered, with a vertical stem and two horizontal arms. The background is a gradient of orange and yellow, with a dark blue horizon line. The text is overlaid on the image in a white, serif font.

Ὁ ἅγιος Στυλιανὸς γεννήθηκε στην
Παφλαγονία της Μικρᾶς Ασίας,
μεταξὺ τοῦ 400 καὶ 500 μ.Χ. Ἦταν
ευλογημένος ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς
μητέρας τοῦ ἀκόμη. Ὅσο μεγάλωνε,
τόσο με τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ γινόταν
κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

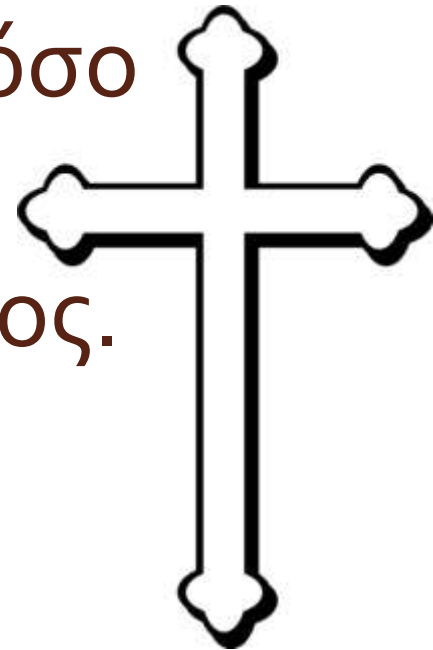
Από την παιδική του ηλικία
έδειξε τα σπάνια προτερήματα
της αγιασμένης ζωής του. Αν
και ήταν και αυτός παιδί και
νέος και έφηβος, μολονότι είχε
κι εκείνος σάρκα, εν τούτοις
δεν άφησε τις επιθυμίες να
μολύνουν το πνεύμα και την
ψυχή του. Ήταν αγνός,
αγνότατος.

Δεν άφησε επίσης να τον κυρίευσει κανένα γήινο πάθος. Δεν επέτρεψε στα πλούτη και στην φιλοπλουτία να κυριαρχήσουν στην ψυχή του και να την υποτάξουν στην φθορά και στην απώλεια.

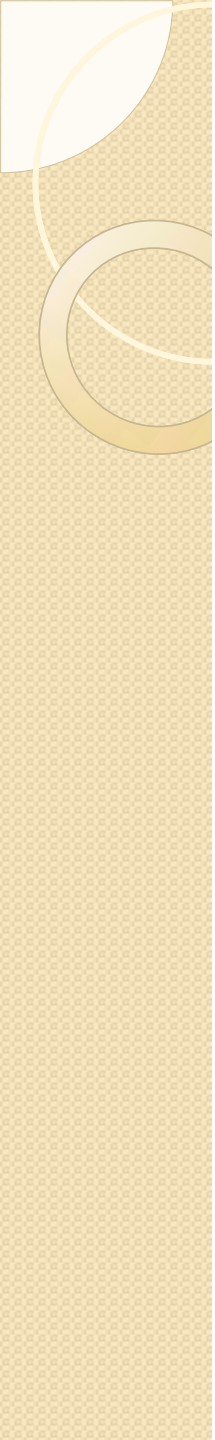
Με την δύναμη και την Χάρη
του Θεού πολέμησε όλα τα
δολώματα της φθαρτής και
πρόσκαιρης ζωής.

Φιλοσόφησε με την αληθινή
σοφία του Θεού και είδε πόσο
πρόσκαιρος και τιποτένιος
είναι ο υλικός τούτος κόσμος.

Αποφάσισε έπειτα να βαδίσει
με την επιθυμία της ψυχής του.
Η ψυχή του τον καλούσε σε
αγώνες ηθικούς και ωραίους.
Τον καλούσε στην άσκηση της
αρετής. Του έδειχνε τον
δύσκολο και δύσβατο δρόμο
της αιωνίας ζωής, της
παντοτινής ευτυχίας.

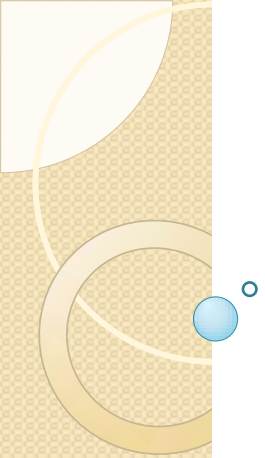
Η αγνή και πιστή καρδιά του υπάκουσε στην φωνή της ψυχής του. Και η πρώτη ενέργεια του ήταν να πούλησει την περιουσία του και να την μοιράσει στους φτωχούς της Εκκλησίας.

Και όταν δεν του είχε απομείνει τίποτε πια από την πατρική κληρονομία, γεμάτος ανακούφιση και χαρά, είπε:

«Πέταξα μια βαρειά άγκυρα, που με κρατούσε δεμένο κοντά στις επιθυμίες του φθαρτού σώματος. Πέταξα από πάνω μου τήν φθορά και την απώλεια. Τώρα ανοίγεται μπροστά μου πιο ευδιάκριτος ό δρόμος της αληθινής ζωής».

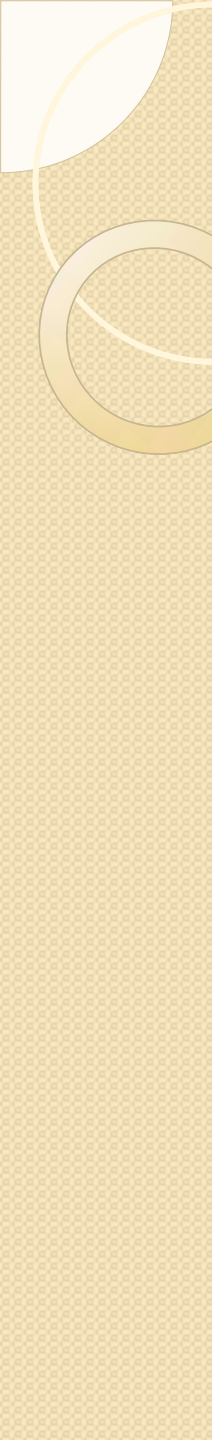
Μόλις ενηλικιώθηκε, μοίρασε την πατρική του περιουσία στους φτωχούς και έζησε σε ερημικό τόπο με νηστεία και επίμονη άσκηση μέσα σε σπήλαιο.

Με την θαυματουργή του προσευχή
βοηθούσε πολλές γυναίκες που δεν
μπορούσαν να κάνουν παιδιά. Παθήσεις
διαφόρων ειδών εξαφανίζονταν. Μπροστά
στη δύναμη του Θεού καμιά αρρώστια δεν
μπορούσε ν' αντισταθεί. Μανάδες έκλαιγαν
από χαρά έξω από το ασκητήριο του. Και
άλλες καταφιλούσαν με σεβασμό και
ευγνωμοσύνη το χέρι του Αγίου γέροντα,
δοξάζοντας τον Θεό.

Έτσι δόξαζε ο Άγιος Θεός το όνομα του οσίου Στυλιανού που αφιέρωσε την ζωή του για την δόξα του Θεού. Άλλά δεν ήταν μόνο τα θαύματα της θεραπείας των παιδιών που δόξαζαν το όνομα του ταπεινού Αγίου Στυλιανού. Ο Άγιος απέκτησε φήμη ως θαυματουργού, διότι έκανε τους άτεκνους εύτεκνους, με την προσευχή του. Με την προσευχή του Αγίου Στυλιανού πολλές στείρες τεκνοποιούσαν. Πολλοί πιστοί Χριστιανοί με την ευλογία του, αν και ήταν άτεκνοι πρωτύτερα, απέκτησαν ωραία και γεμάτα υγεία παιδιά.

Πολλοί μάλιστα Χριστιανοί και
μετά την κοίμηση του,
επικαλούμενοι το όνομα του
Αγίου και ζωγραφίζοντας σαν
τάμα την εικόνα του, απέκτησαν
παιδιά, αν και είχαν χάσει την
ελπίδα πια να τεκνοποιήσουν.

Μοναχοί πήγαιναν στον γέροντα ασκητή για να ευφρανθούν κοντά του, το άρωμα της αγιότητας του. Μοναχοί και ασκητές ζητούσαν από τον Άγιο δάσκαλο συμβουλές, για το πως πρέπει να αντιμετωπίζουν τους πειρασμούς και πως να επιβάλλουν την γαλήνη στα κοινόβια τους. Όλοι τον έβλεπαν σαν πρότυπο αγίας ασκητικής ζωής. Η προσωπικότητα του ήταν γεμάτη ταπεινοφροσύνη και άστραφτε από ουράνιο κάλλος.

Και εκείνος ακούραστος τους δίδασκε, τους καθοδηγούσε, τους γέμιζε την καρδιά, τους στερέωνε στην πίστη, τους διέλυε τις αμφιβολίες. Ειρήνευε με τις συμβουλές του από μακριά όσα μοναστήρια είχαν εσωτερικές διχόνοιες. Έτσι έζησε κι έτσι δόξασε το όνομα του Θεού και δοξάσθηκε από τον Ουράνιο Πατέρα ο Άγιος Στυλιανός. Όταν έφθασε σε βαθειά γεράματα, έστειλε ο Θεός τους Αγγέλους Του και πήραν την αγία του ψυχή, για να την αναπαύσουν από τους πολύχρονους κόπους, τις στερήσεις και την σκληρότητα της ασκητικής ζωής. Κοιμήθηκε, λοιπόν, ο Άγιος πλήρης ημερών και αρετών.

Που τον έθαψαν, δεν γνωρίζουμε, ούτε διασώθηκαν άλλα στοιχεία από την κουρασμένη και αγιασμένη ζωή του. Έμεινε όμως το όνομα του. Τον σέβεται και τον τιμά όλη η Ορθόδοξη Χριστιανοσύνη. Τον επικαλούνται στις ανάγκες τους και προπαντός για τα άρρωστα παιδιά τους. Κτίζουν στο όνομα του μεγαλοπρεπείς Ναούς. Στην Αθήνα υπάρχουν τουλάχιστον δύο Ναοί του Αγίου Στυλιανού στον Γκύζη και στον Καρέα. Τα θαύματα του Αγίου συνεχίζονται και μετά την κοίμηση του. Και σήμερα ο Άγιος Στυλιανός εξακολουθεί να είναι προστάτης των παιδιών. Λένε μάλιστα, ότι από την λέξη "στυλώνει" που σημαίνει "στηρίζει τη υγεία των παιδιών".

Ο Άγιος εικονογραφείται με ένα νήπιο σπαργανωμένο στην αγκαλιά του που συμβολίζει, ότι είναι ο προστάτης των νηπίων. Η μνήμη του Αγίου Στυλιανού εορτάζεται στις 26. Νοεμβρίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

Μαθήτρια Γ΄ τάξης : Μάρθα Θεοδωρίδου

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Χατζηιορδάνου Αρίστη

Μάθημα : Θρησκευτικά